

Concluziile recurenței

— cu titlu principal:

— anularea în tot, în temeiul articolului 256 TFUE și al articolului 56 din Protocolul nr. 3 privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, a Hotărârii Tribunalului din 17 mai 2011, Elf Aquitaine/Comisia (T-299/08);

— admiterea cererilor formulate în prima instanță la Tribunal;

— în consecință, anularea articolului 2 litera (f), a articolului 2 literele (c) și (e) și a articolelor 3 și 4 din Decizia C(2008) 2626 final a Comisiei din 11 iunie 2008 privind o procedură în temeiul articolului 81 din Tratatul CE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38.695 — Clorat de sodiu);

— **cu titlu subsidiar:** reformarea, în temeiul articolului 261 TFUE, a amenzii de 22 700 000 de euro aplicate Arkema SA în solidar cu Elf Aquitaine prin articolul 2 litera (c) din Decizia C(2008) 2626 final a Comisiei din 11 iunie 2008 privind o procedură în temeiul articolului 81 din Tratatul CE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38.695 — Clorat de sodiu), precum și a amenzii de 15 890 000 de euro aplicată Elf Aquitaine cu titlu personal prin articolul 2 litera (e) din aceeași decizie pe baza competenței sale de fond, ca urmare a unor vicii obiective, în motivarea și în considerațiile Hotărârii din 17 mai 2011 în cauza T-299/08, astfel cum sunt evidențiate în cele șase motive cuprinse în prezentul recurs;

— **în orice caz,** obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de Elf Aquitaine la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului sunt invocate șase motive cu titlu principal și un motiv cu titlu subsidiar.

Prin intermediul primului motiv, Elf Aquitaine SA invocă încălcarea de către Tribunal a articolului 5 TUE prin faptul că acesta ar fi validat principiul răspunderii automate a societăților-mamă, aplicat în speță de Comisie și justificat prin noțiunea de întreprindere în sensul articolului 101 TFUE. O asemenea abordare ar fi incompatibilă sau cel puțin disproporționată în raport cu principiile atribuirii de competențe (primul aspect) și proporționalității (al doilea aspect).

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta invocă o interpretare vădit eronată a dreptului național și a noțiunii de întreprindere, prin faptul că, în mod special, Tribunalul ar fi conferit o valoare juridică inexactă principiului autonomiei persoanei juridice.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenta susține, în esență, că Tribunalul ar fi refuzat în mod intenționat să se conformeze naturii penale a sancțiunilor în dreptul concurenței

și noilor obligații care decurg din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Astfel, Tribunalul ar fi aplicat în mod abuziv și eronat conceptul de întreprindere în dreptul Uniunii, în detrimentul prezumției autonomiei, care se află la baza dreptului național al societăților și, deopotrivă, al naturii penale a sancțiunilor în dreptul concurenței. Mai mult, recurenta susține că Tribunalul ar fi trebuit să invoce din oficiu nelegalitatea sistemului actual al procedurii administrative desfășurate la Comisie.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurenta invocă o încălcare a dreptului la apărare ce rezultă dintr-o interpretare eronată a principiilor echității și egalității armelor. Astfel, Tribunalul ar fi apreciat acțiunea Comisiei prin prisma unei *probatio diabolica* și ar fi săvârșit o eroare prin faptul că s-a pronunțat în sensul că independența unei filiale trebuie apreciată în mod general, prin prisma legăturii acesteia cu societatea-mamă în raport de capitalul deținut, deși ar trebui apreciată prin prisma unui comportament pe o anumită piață.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurenta invocă încălcarea obligației de motivare prin faptul că Tribunalul ar fi constatat în mod succint respingerea argumentației sale de către Comisie în lipsa unei analize a argumentelor invocate de aceasta din urmă (primul aspect). Mai mult, Elf Aquitaine critică Tribunalul pentru nemotivarea prezumției imputabilității (al doilea aspect), precum și pentru motivarea insuficientă în privința amenzii ce i-a fost impusă cu titlu personal (al treilea aspect).

Prin intermediul celui de al șaselea motiv, recurenta invocă nelegalitatea amenzii impuse cu titlu personal, determinată de aplicarea eronată a Orientărilor privind calcularea amenzilor (primul aspect), de constituirea unui temei juridic eronat pentru impunerea unei amenzi cu titlu personal (al doilea aspect) și de contrarietatea de motive dintre motivarea hotărârii atacate, întemeiată pe noțiunea de întreprindere unică, și impunerea unei amenzi cu titlu personal (al treilea aspect).

Prin intermediul celui de al șaptelea și ultim motiv (subsidiar), recurenta susține că valoarea amenzii care i-a fost impusă cu titlu personal în scopuri disuasive ar fi disproporționată și ar justifica reformarea acesteia.

Acțiune introdusă la 5 august 2011 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-412/11)

(2011/C 298/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-P. Keppenne și H. Støvlbæk, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, din cauza insuficienței măsurilor adoptate pentru a pune în aplicare primul pachet feroviar, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (3) și al anexei II la Directiva 91/440/CEE modificată ⁽¹⁾, precum și în temeiul articolului 14 alineatul (2) din Directiva 2001/14/CE ⁽²⁾,
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia denunță dispozițiile naționale în cauză în măsura în care acestea prevăd că în caz de perturbări ale traficului, alocarea traselor este efectuată de societatea națională a căilor ferate luxemburghize (CFL), iar nu de către un organism independent. Astfel, CFL participă la exercitarea funcțiilor esențiale, ceea ce nu garantează un acces echitabil și nediscriminatoriu la infrastructură pentru ceilalți operatori.

Ca răspuns la obiecțiile ridicate de autoritățile luxemburghize, Comisia arată, în primul rând, că afirmația autorităților luxemburghize potrivit căreia nu există o realocare a traselor în cazul perturbărilor de trafic este inexactă. Atunci când orarul nu mai poate fi respectat, CFL acordă prioritate trenurilor în întârziere, ceea ce reprezintă o realocare a traselor. În al doilea rând, Comisia se opune argumentării potrivit căreia articolul 29 din Directiva 2001/14/CE ar constitui o *lex specialis* care derogă de la norma generală și care permite justificarea alocării traselor de către CFL în caz de perturbări.

⁽¹⁾ Directiva 2001/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind dezvoltarea căilor ferate comunitare (JO L 75, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 38).

⁽²⁾ Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță (JO L 75, p. 29, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 66).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Polymeles Protodikeio Athinon (Grecia) la 8 august 2011 — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH/DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etaireia Farmakon

(Cauza C-414/11)

(2011/C 298/30)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Polymeles Protodikeio Athinon

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Pârâtă: DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etaireia Farmakon

Întrebările preliminare

1. Articolul 27 din Acordul TRIPS, care definește contextul protecției prin brevete, se încadrează sau nu se încadrează într-un domeniu în care statele membre rămân în principal competente și, în cazul unui răspuns afirmativ, aceste state membre sunt libere să admită aplicarea directă a acestei prevederi, iar instanța națională poate să aplice în mod direct această prevedere, în condițiile prevăzute în legislația națională?
2. În sensul articolului 27 din Acordul TRIPS, poate fi obținut un brevet pentru produsele chimice și farmaceutice, cu condiția ca acestea să îndeplinească condițiile de eliberare, și, în cazul unui răspuns afirmativ, care este nivelul lor de protecție?
3. În sensul articolelor 27 și 70 din Acordul TRIPS, brevetele care fac obiectul rezervei de la articolul 167 alineatul 2 din Convenția de la München privind eliberarea brevetelor europene din 1973 și care au fost eliberate înainte de 7 februarie 1992, respectiv înainte de intrarea în vigoare a acordului citat, și care se referă la invenții de produse farmaceutice, dar care protejează totuși, ca urmare a acestei rezerve, doar procedeele de fabricație, beneficiază de protecția prevăzută pentru toate brevetele în aplicarea Acordului TRIPS și, în cazul unui răspuns afirmativ, care sunt domeniul de aplicare și obiectul protecției? Cu alte cuvinte, după intrarea în vigoare a acordului citat, sunt protejate și produsele farmaceutice sau protecția continuă să se aplice doar procedeele de fabricație sau, mai mult, este nevoie să se facă o distincție în funcție de conținutul cererii de eliberare a brevetului, — respectiv — în funcție de faptul dacă din descrierea invenției și a așteptărilor conexe reiese că cererea are drept scop obținerea *ab initio* a protecției pentru un produs, un procedeu de fabricație sau a ambelor?

Recurs introdus la 8 august 2011 de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 24 mai 2011 în cauza T-115/10, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Comisia Europeană

(Cauza C-416/11 P)

(2011/C 298/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: S. Ossowski, agent, D. Wyatt QC, și V. Wakefield, Barrister)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentului:

- anularea ordonanței Tribunalului;
- declararea admisibilității acțiunii în anulare formulate de Regatul Unit și retrimiteră cauzei la Tribunal în vederea examinării pe fond a acestei acțiuni;